Qui ibidem non admittendi.

ebriosve, nebulones, inimicitias gerentes, & iſtiuſmodi nequiſſimos homines recipiant; inobedientes vero, & delinquentes, cum opus fuerit, corrigent, eoſque vinculis cöerceant, contumaces vero foras ejiciant.

Nihil a pauperibus prætextu quolibet exigatur.

Itidem Rectores ne patiantur, ut in Hoſpitalibus a pauperibus aliquid extorqueatur, eo prætextu, quod lumen, aut ignis, aliave hujuſmodi eis ſuppeditentur.

Ipſis Sacramenta miniſtrentur, & in mortis articulo juventur.

Sacramenta quoque pauperibus ſuorum Hoſpitalium Rectores adminiſtrent, ſi ab Epiſcopo examinati, ad id facultatem obtinent; pauperes etiam in articulo mortis hortentur, eiſque in eo articulo omnia neceſſaria provideant; nec ſolos eos tempore ægrotos deſerant: Idque omne Curati Parochiarum in his Hoſpitalibus præſtabunt, ubi Rectores non ſint conſtituti, ſub pœna quatuor pondo. Defunctos etiam pauperes, ſi in eiſdem Hoſpitalibus ij ſepeliantur, Beneficiatus, & Curatus Parochiæ ſepeliat.

Quid faciendum in pauperum receptione?

Libros habeant adminiſtratores, eiſque infirmorum nomina inſcribant, quibus lecti attributi ſunt, cum die, menſe, & anno, quando Hoſpitalia ſunt ingreſſi, patria etiam, ætate, officio, & ſtatu, ſuppellectilique, & pecunijs, quas ſecum attulerunt.

Quid circa eorum bona? Quid in eorum obitu?

Curent etiam, ut teſtamenta condant, eiſque in memoriam revocent, ut Hoſpitali (ſi fieri poteſt) ſuccurrant. Quod ſi obierint, eos in libro deſcribant, ita ut hæredibus, de eis rationem reddere poſſint. Si vero convaluerint, quando ex Hoſpitali diſceſſerint, pecunias, & omnem ſuam ſuppellectilem eis reſtituant.

Hoſ-

In eorum convaleſcentia ne quid eis noxium porrigatur.

Hoſpitalium præfecti curent diligenter, ne qui ad videndos ægrotos convaleſcentes acceſſerint, eis fructus, aut alia eſculenta porrigant, præter id, quod Medicus juſſit. Si vero compertum ſit, ſecus fuiſſe factum, Rector, ſeu Adminiſtrator Præfectum Hoſpitalis ſuo arbitratu puniat.

Cura a Rectoribus habenda dum pauperes reficiuntur.

Rectores tempore, quo pauperes prandunt, & cænant, valetudinarijs (quæ infirmariæ vocantur) interſint, & unicuique id ſuppeditari curent, quod a Medico conſtitutum reperietur in tabella, aut libro, quem ad effectum hujuſmodi habere debent.

Hoſpitalium cõmodis, & utilitati proſpiciatur.

Ij, quibus incumbit cura emendi ea, quæ ad uſum Hoſpitalium ſunt neceſſaria, curent diligenter, ut in eo officio cum omni utilitate, & commoditate Hoſpitalium ſeſe exerceant. Injungit præterea hæc Synodus omnibus Hoſpitalium Miniſtris, ut accuratiſſime eorum commodis conſulant, reique eorum familiari proſpiciant.

Hoſpitalium Miniſtri pietatẽ ſectentur.

Omnes etiam Hoſpitalium Miniſtri chriſtiano zelo ardeant, miſericordes, benignos, fideles ſe præbeant, confiteantur peccata ſua, Sacramque Euchariſtiam percipiant in Quadrageſſima, Nativitate Domini, in die Reſurrectionis, & Pentecoſtes, alijsque Feſtis pro eorum devotione. Hujus vero rei Rectores curam gerant, necnon, ut pauperes omnes peccata ſua confiteantur, ſaltem in Quadrageſſima: quem vero ſecus facere compererint, corrigant, etſi opus eſt, ab Hoſpitali expellant.

Ppp §. V.

Mex. 1. c. 26. & Guadix tit. 2. a conſt 4. & Milan. 1. p. 2. tit. quæ pertinēt ad Baptiſmi adminiſtrationem, & Granat. titul. de Baptiſmo, & Synod. de Quiroga conſt. 1. 2. 4. & 7. & Milan. 5. tit. quæ ad Baptiſmum pertinent.
Tx. in Clem. unica de Baptiſm.

guantur. Quam ob cauſam, cum Templa tanquam loca ſancta, & conſecrata, & deputata ſint, ut in eis Sacramenta conferantur, cumque unicuique ad id ſua Parochia deſignata ſit, hæc Synodus ſtatuit, & mandat, ut nemini liceat quemquam in privatis ædibus, Eremitoriove, Monaſterio, aut Eccleſia, quæ non fuerit Parochialis, baptizare. Qui vero ſecus fecerit, quam hoc Decreto conſtitutum eſt, ab officio, & Beneficio per menſem unum ſuſpenſus ſit.

§. II.

Baptiſteria non aulæis ornentur.

Conc. Milan. 5. tit. quæ ad Bapt. pertinent, verſiculo nec vero.

INterdicitur præterea, ne Capellæ, & Fontes baptiſmales, ſericis thalamis, aut aulæis, aliove prophano apparatu ornentur. Quod ſi Parochus, & Sacriſta id conſenſerint, viginti pondo mulctentur fabricæ & ceræ, quæ Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento deſervit, accuſatori etiam æque diſtribuendis.

§. III.

Parvulis non ultra nonum diem baptiſma differatur.

Vide Concilia ſupra citata §. 1.

PArochi, & Miniſtri tam Indorum, quam Hiſpanorum parvulos, niſi ob cauſam ægritudinis, ante nonum diem baptizari curent. Cum vero extra Eccleſiam parvulum, ob caſum neceſſitatis, baptizari contigerit, is Chriſmate, aut Oleo ne inungatur, donec eum in Eccleſia ſiſtant, ibique cum reliquis ad Baptiſmum pertinentibus ſollemnitatibus fiat, neque ultra quindecim dies differatur, niſi cauſa ægritudinis urgente; qui vero parvulos in privatis ædibus baptizatos intra prædictum tempus ad Parochias

Sub Excommunicationis pœna.

chias ferri non curaverint, a Divinis Officijs vitentur, quouſque ea adimpleant, quæ hoc Decreto præcipiuntur.

§. IV.

Adulti non, niſi probe in Fidei Miſterijs inſtructi, baptizentur.

Guadix tit. 2. conſt. 6.

QUoniam adulti prius baptizari non debent, quam in rebus Fidei Catholicæ ſufficienter inſtruantur, ut titulo de Summa Trinitate, & Fide Catholica præmiſſum eſt, ideo, ubi adultorum numerus reperitur, ut accuratius ij erudiri procurent, deque eorum ſufficientia melius conſtare poſſit, duo ſollemnes Baptiſmi juxta conſuetudinem primitivæ Eccleſiæ celebrentur, alter in Reſurrectione Domini, alter vero in Pentecoſte. Ante Baptiſmum autem Cathecumeni examinentur, adhibita diligentia, ut eo intervallo temporis, quod eſt inter unum, & alium Baptiſmum, Miſteria Fidei ediſcant. Heri vero ſervorum, qui baptizandi ſunt, eos mittere compellantur ad locum ab Epiſcopo deputatum, ut ibi documentis Chriſtianæ Fidei imbuantur.

§. V.

Nomina dumtaxat Sanctorum novi Teſtamenti, non alia ipſis imponantur.

Guadix tit. 2. conſt. 10 Conc. Milan. 4. 2. p. titul. quæ pertinent ad Sacrum Baptiſma. verbo Curet idem.

INdorum Parochi eis in Baptiſmo antiqua nomina gentilitatis ne imponant, nec ex teſtamento veteri deſumpta, ſed ex Sanctis novi Teſtamenti, quos ſumma devotione proſequendos proponant. Parochi vero omnes in eo, quod ad compatres adhibendos ſpectat, ea obſervent, quæ titulo de Officio Rectoris, & Plebani ſtatuta ſunt.

Chori, & Cæremoniar. & Milan. 2. tit. 2. Decreto 12. & Granat. tit. de celebrat. Miſſarum, n. 1. & 19. & 20. & Synod. de Quir. conſt. 79.

tam aſſiſtentes Choro, quam Altari Miniſtros officij ſui admonere, ut in eo unuſquiſque, Cæremoniarum Ritum obſervet. Obedientia vero Magiſtro hujuſmodi Cæremoniarum præſtanda eſt, eumque omnes audiant in Divinis Officijs cum debitis Cæremonijs celebrandis: aliter enim confuſe, ac perturbate agerentur. Officium quoque Magiſtri Cæremoniarum erit, Presbiteros recenter promotos examinare, & probare, eiſque ad primam Miſſam celebrandam facultatem concedere. Quia vero in cultu exteriori Rituum confirmatio admirabilis harmoniæ cauſa eſt, & ad devotionis augmentum plurimum confert, hæc Synodus jubet, ut omnes Presbiteri, cujuſcumque qualitatis, & conditionis exiſtant, a Magiſtro Cæremoniarum hujuſmodi denuo examinentur in Cæremonijs, & Ritibus Miſſalis Romani ex decreto Concilij Tridentini editi, idque Epiſcopus, quam primum fieri poſſit, adimpleri faciat.

§. IV.

Nulla Perſona ſecularis intra Chori cancellos admittatur.

Tx. in cap. Sacerdotum, aliorumque Clericorum de conſecr. diſt. 2. & tx. in cap. 1. de vita, & honeſt. Cleric.

Optime in Eccleſia conſtitutum eſt, ut Clerici a Secularibus, ſicut dignitate, ita etiam in loco diſtinguantur. Sic enim Clericalis Ordinis dignitas melius conſervatur, & ab attentione, & animi reverentia, quam Clerici Divinis Officijs adhibere debent, minime prohibentur. Quæ tam laudabilis conſuetudo, tamque omnium catholicorum probata conſenſu, ut obſervetur; hæc Synodus ſtatuit, ac mandat, ne Eccleſiarum Cathedralium Choros dum Di-

Mexic. 1. c. 21. Tolet. act. 3. c. 15. Compoſtel. act. 2. c. 21. & Gran. de celebratione

vi-

Miſſarum n. 3. Prov. de Quir. act. 3. Decr. 39. Y por Real Cédula de 24. de Sept. de 1570. ſe mãda practicar, y guardar el dicho cap. 15. de la action 3. del Cõcilio Toledano.

vina peraguntur Officia, ſeculares Perſonæ ullatenus ingrediantur, nec intra Chori cancellos admittantur, exceptis modulatoribus, ſive cantoribus, qui Choro inſerviunt.

§. V.

Nulla femina Chorum ingredi permittatur.

His itidem temporibus, quibus Clerici, vel ad verbum Dei audiendum, vel ad Divina Officia celebranda in Choro conveniunt, nullatenus permittatur, ut femina aliqua Chorum intret, aut in excelſo, vel ſublimi Chori loco ſedeat, ſub pœna Excommunicationis. Clerici omnes etiam illi, qui prima tantum tonſura inſigniti ſunt, ad Divina Officia celebranda ſuperpelliceo induti ingrediantur: ſecus vero, eis intra cancellos Chori ingredi prohibeatur, niſi aliarum Eccleſiarum Cathedralium Præbendati ſint.

Mexic. 1. c. 21. Milan. 1. p. 2. tit. communia de ratione Divinorum Officiorum verbo in Choro, & Syn. de Quir. conſt. 88. & Limenſ. 3. act. 3. c. 27. ad finem.

§. VI.

Quo tempore Miſſæ celebrantur, nullus elæemoſinas in Templo petat. Pauperes mendici ſtent ad Eccleſiæ fores.

Porro juxta motum proprium felicis recordationis Pij Papæ V. prohibetur, ne Perſona aliqua Eccleſiaſtica, ſive Secularis, cujuſcumque qualitatis, præeminentiæ, ſtatusve exiſtat, quacumque de cauſa elæemoſinas per Eccleſiam quæritet, dum Miſſa ſollemnis, aut alia Divina Officia celebrantur, nec dum Miſſa privata peragitur ab his, qui eam audiunt, elæemoſinas hujuſmodi petat inquiete, & tumultuoſe. Immo ſiqui elæemoſinas hoc modo quærunt, eos Præſidens in Eccleſiæ Cathedralis Choro, &

Pius V. conſt. 5. verbo pauperes fol. 924. in Bullario Apoſtolico. Et eſt lex Regia 16. tit. 12. lib. 1. recop. Clarius in leg. 26. eodem tit. & lib. verſ. muy decente. Mexic. 1. c. 21. §. 3. Milan. 2. p. tit. de Eccleſ. & earum cultu,

verbo ne Mendici, & Gran. tit. de celeb. Miſſar. n. 30. & Synod. de Quir. cõſt. 83.

& Curatus in Parochiali ad portas Eccleſiæ petere compellet. Si vero per Eccleſiam elæemoſinas peti, tempore ab hoc decreto prohibito, Præſidens, vel Curatus hujuſmodi patiantur, in ſingulas vices pro ſua negligentia pondo quatuor perſolvant in uſus fabricæ Eccleſiæ.

§. VII.

Quid canendum in Dominicis, & Feſtis ſollemnioribus.

Mexic. 1 c. 21. §. 2. & Compoſt. act. 2. c. 23. & Synod. de Quir. conſt. 84.

OMnibus diebus Dominicis, & Feſtis ſollemnibus (etiamſi Sermo habeatur) in Miſſa ſollemni Angelicus Hymnus, Simbolum, Præfatio, & Dominica Oratio cantabitur. Sin minus Præſidens in Choro, qui ſine ſufficienti cauſa id aliter fieri conſenſerit, & Sacerdos, qui ſine facultate aliquid horum negligenter omiſerit, pondo unum fabricæ Eccleſiæ ſinguli perſolvant. Chorus autem, ſi aliquid horum non cantaverit, Miſſæ diſtributiones amittat.

§. VIII.

Qua hora Miſſæ celebrari nequeant.

Vide Concilia adducta ſup. tit. de Religioſis, & pijs domib. §. 2.

NUllus Miſſam ante auroram, nec poſt meridiem (niſi ex privilegio ſibi ad id conceſſo) celebret; Miſſæ vero, quas Hiſpanice de Aguinaldo vocant, antequam dies illuxerit, ne celebrentur.

§. IX.

Diebus Feſtis Miſſæ ſucceſſive celebrentur.

Mexic. 1. c. 21. §. 1. & Guadix tit. 3. conſt. 7.

MIſſis celebrandis in diebus colendis is ordo adhibeatur, ut pro Populi commoditate plures ſimul Miſſæ non celebrentur, ſed debito intervallo diſtribuantur.

§. X.

§. X.

Nulla in Miſſarum celebratione ſuperſtitio miſceatur.

Seſ. 22. in princ.

NE, ut Sacroſanctum Concilium Tridentinum decernit, ſuperſtitioni locus aliquis detur, quæ ex ignorantia, & quorumdam fidelium nimia facilitate irrepſit, præcipit hæc Synodus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut nullus Sacerdos ſub pœna Excommunicationis eas Miſſas celebret, quas vocant Sancti Amatoris Comitis, aut Sancti Vincentij, alias ve ſimiles, quæ ab aliquibus celebrari petuntur cum certo candelarum numero, certisque in locis candelis hujuſmodi collocatis, certis etiam modis, aut coloribus, exiſtimantes ob ſuperſtitioſas hujuſmodi Cæremonias, ſe, quod volunt, impetraturos; Miſſas vero hujuſmodi petentes moneant, quis ſit, & a quo potiſſimum proveniat, Sanctiſſimi hujus Sacrificij tam prætioſus, ac cœleſtis fructus; eos quoque Ritus, & Cæremonias Miſſis celebrandis adhibeant, quæ ab Eccleſia probatæ, ac frequenti, & laudabili uſu receptæ ſunt.

Mex. 1. c. 22. & Guadix titul. 3. conſtitut. 19 & Granat. tit. de celebrat. Miſſar. num. 29.

Miſſæ quædam certo modo ne celebrentur.

§. XI.

Non, niſi in Eccleſia, aut Oratorio ab Epiſcopo viſitato, Miſſa celebretur.

Seſ. 22. in princ.

ITidem, quemadmodum a Tridentina Synodo ſtatutum eſt, nullus Sacerdos in privatis ædibus, & omnino extra Eccleſiam, & Oratoria, quæ divino tantum cultui dicata, & a locorum Epiſcopis viſitata, & approbata, cum facultate in ſcriptis Miſſam celebret. Aliter Sacerdos hujuſmodi per menſem unum a divinis ſuſpendatur, is vero, qui ei neceſſaria

Mexic. 1. c. 25. & Guad. tit. 3. conſt. 8. & Milan. 1 p. 2. tit. quæ pertinent ad celebrat. Miſſæ verb. Nullus Sa-

cardos, & Mil. 4. tit. quæ pertinent ad Sanctiſſ. Miſſæ Sacrificiũ verbo Epiſc. & Synod. de Quir. conſt. 82. & Provin. ejuſdẽ Quirog. act. 3. Decreto 41.

ria ad Miſſam celebrandam tribuerit, argenti marcam (ut dicunt) perſolvat, cujus partes duæ ad uſum ceræ Sanctiſſimi Sacramenti, tertia vero accuſatori tribuatur, ex nunc vero facultates omnes, ad id quovis modo conceſſæ, revocantur, Epiſcopique admonentur, ut deinceps caute ipſi per ſe, & ad tempus limitatum eas concedant.

§. XII.

Ne bis in eodem die Miſſa celebretur.

Tx. in cap. nocte ſancta de conſeſ. dict. 1. & in cap. conſuluit de celebrat. Miſſarũ. Guadix titul. 3. conſt. 6. & Granat. tit. de celeb. Miſſar. n. 24. & 25.

NUllus Sacerdos in die una duas celebret Miſſas, præterquam Nativitatis Domini, in qua tres tantum Miſſæ ab uno Sacerdote celebrari poſſunt. Secunda tamen neutiquam celebretur, ſi in prima Sacerdos ablutionem, aut aliquid aliud, ob quod non ſit jejunus, deglutiverit.

§. XIII.

Nullus tabacum ſumat, antequam Miſſam celebret.

Limenſ. 3. act. 3. c. 24.

OB reverentiam, quæ Euchariſtiæ percipiendæ exhibenda eſt, præcipitur, ne ullus Sacerdos ante Miſſæ celebrationem, aut quævis alia Perſona ante Communionem, quidquam tabaci, picietive, aut ſimilium medicamenti cauſa per modum fumalis evaporationis, aut alio quovis modo percipiat. Sacerdotes quoque flexis genibus peccata ſua confiteantur, antequam veſtibus ad Sacrum peragendum ſe induant, ſub pœna pondo decem fabricæ, accuſatori, & pijs operibus æque applicandorum, quam etiam mulctam incurrat Sacerdos, qui aliter, quam hoc Decreto ſancitum eſt, confeſſionem audierit;

Granat. tit. de celebrat. Miſſar. num. 27.

Sa-

Sacerdotes etiam Miſſam celebraturi, non in Altari, ſed in Sacriſtia, ut conſuetum eſt, Sacras veſtes induant.

Sacerdos celebraturus in Sacriſtia, nõ in Altari Sacras veſtes induat.

§. XIV.

Parochi ad Civitatem accedentes Miſſæ, & Veſperis interſint in Feſtis ſollemnibus.

CUrati omnes, Vicarijve Indorum, qui de conſenſu Epiſcopi ad Civitatem, ubi Sedes Epiſcopalis reſidet, pervenerint, tenebuntur diebus ſollemnibus Miſſæ, & Veſperis intereſſe in ipſa Cathedrali, Clerici vero Capellas obtinentes, Eccleſias quoque, ubi illæ fundatæ ſunt, adeant. Qui autem ex eo, quod ad titulum patrimonij fuere promoti, peculiaribus quibuſdam Eccleſijs addicti ſunt, ad Miſſæ, & Veſperarum Officium eas adeant Eccleſias, quibus fuere adſcripti. Epiſcopi vero admonentur, ut in hoc Decreto exequendo ſuam operam collocent, cum ad divini cultus augmentum plurimum valeat ejus obſervatio.

Mexic. 1. c. 54. §. 2. & Guadix tit. 3. conſt. 11. 21. & 31. Gran. tit. de Inſtit. & jure Patron. n. 6. & tit. de celebrat. Miſſar. n. 39. & Synodal de Quirog. conſt. 54. & 95. & Provin. ejuſdem Quir. act. 3. & Limen. 3. act. 3. c. 25. Conc. Trid. Seſſ. 23. c. 16. de reformat.

§. XV.

In Campanarum pulſatione omnes Eccleſiæ, Cathedrali conſonent.

PArochiales Eccleſiæ omnes, & Monaſteria cum Cathedrali concordent, de tempore dandi ſignum ſono Companæ ad Salutationem Angelicam, Miſſam, & Veſperas: Sabbato autem Sancto, cum Gloria in excelſis cantatur, ante ſignum in Cathedrali datum, Campanas ne pulſent, ut in Concilio Lateranenſi ſub Leone X. juſſum eſt.

Conc. Lateran. ſub Leon X. Seſſ. 11. Mex. 1. c. 28. & Guadix titul. 3. conſt. 12. & Milan. 1. p. 2. tit. communia de ratione Divin. Officiorũ verbo in urbibus, & Gra-

 §. XVI.

nat. tit. de Offic. Sacriſtæ n. 9. & Limen. 3. act. 4. cap. 13.

§. XVI.

Miſſarum Collector in Cathedralibus Eccleſijs, & Hiſpanorum Parochijs conſtituatur.

Pro hoc §. 16. 17. 18. 19. & 20. loquitur Gran. tit. de Beneficientis n. 4. 5. 6. 7. & 8.

INDE naſcitur defunctis, aut illis, qui elæemoſinas pro celebratione Miſſarum erogant, maximum detrimentum, & Sacerdotibus ad victum egentibus maxima incommoditas, quod aliqui Sacerdotes elæemoſinas pro celebratione Miſſarum ſine delectu recipiunt, & majorem Miſſarum numerum celebraturos promittunt, quam ob temporis brevitatem celebrare poſſint. Cui malo remedium abhibere volens hæc Synodus ſtatuit, ut in unaquaque Cathedrali, aut Parochiali Eccleſia locorum, ubi Hiſpani commorantur, Collector unus Miſſarum conſtituatur, Sacerdos vitæ exemplo probatus, ac timens Deum, qui ab Epiſcopo deputetur, cujus officium ſit, elæemoſinam recipere Miſſarum omnium, quæ ex teſtamentorum diſpoſitione, aut alio quovis modo celebrari fient. Quam elæemoſinam, ſic inter Sacerdotes Miſſas celebraturos diſtribuat, ut earum celebratio quam primum fiat, & abuſus hactenus introductus funditus tollatur. Quod ut melius fiat, is Ordo ſervetur.

§. XVII.

Abſque licentia Collectoris nullus Sacerdos Miſſarum elæemoſinam accipiat.

IN primis, nullus Sacerdos ex illis, qui in Civitate, aut oppido Hiſpanorum reſident, ubi Collector fuerit conſtitutus, recipiat, aut recipere poſſit pro Miſſis aliquibus celebrandis elæemoſinam, niſi de conſenſu Collectoris deputati, ad quem eos tranſmit-

mittet, qui Miſſas celebrari petunt, antequam illis ſe Miſſas celebraturum promittat, aut elæemoſinam illarum accipiat; aliter pœnam pondo ſex incurrat, accuſatori, & fabricæ Eccleſiæ æque diſtribuendorũ.

§. XVIII.

Collectori quædam præſcribuntur.

COllector duos habebit libros, in quorum uno Miſſas adnotet, quæ vel ex teſtamentis, vel ex devotione petuntur celebrari cum officio, de quo celebrandæ ſunt, loco, etiam die, menſe, & anno; in altero vero Miſſas ad celebrandum inter Presbiteros diſtributas deſcribet cum nominibus Sacerdotum, adnotetque Miſſas jam celebratas, ita ut hujus rei Epiſcopo, aut Viſitatori petenti rationem reddat. In diſtributione autem Miſſarum Collector diligenter attendat onera Capellarum, aliarumve rerum, quibus ſinguli Sacerdotes ſatisfacere debent, eiſque plures Miſſas ne comittant, quam quas poſſint commode celebrare, ſuis prius oneribus ſatisfacientes, in diſtributione vero hujuſmodi eos alijs præferat, quo magis indigent, & magis aſſidue Eccleſiæ cultum frequentant.

§. XIX.

Quomodo elæemoſinæ Miſſarum diſtribuendæ.

IN unaquaque Cathedrali, ſeu Parochiali Eccleſia, ubi Collector fuerit, Arca una ſit, duabus clavibus occluſa, quarum una penes Collectorem ſit, altera penes Curatum Eccleſiæ antiquiorem, in qua Arca elæemoſina ad Miſſarum celebrationem erogata aſſervabitur. Arca autem hujuſmodi, niſi ſingulis

 quo-

quoque octo diebus, præſentibus ibidem Collecto-re, & Curato, ne aperiatur, tuncque inde deſumpta pecunia pro ratione Miſſarum ea hebdomada cele-bratarum diſtribuetur. Nulli autem Sacerdoti elæe-moſina pro Miſſa anticipabitur.

§. XX.

Ne extra Diœceſim, multo minus extra Americam, Miſ-ſarum ſtipendia pro earum celebratione mittantur.

Granat. tit. de Beneficiat. n. 6.

PRæcipitur quoque omnibus illis, quibus incum-bit efficere, ut Miſſæ celebrentur, veluti Cu-ratis, Capellanis, teſtamentorum executoribus, œco-nomis Confraternitatum, aut Congregationum, & ipſi Collectori, ne Miſſas extra Diœceſim, in qua reſident, celebrari faciant, eoque elæemoſinam tranſmittant, neque etiam in Hiſpaniam ſub pœna Excommunica-tionis, niſi in aliquo ſpeciali caſu, & valde urgenti Epiſcopus ad id facultatem concefferit, in quo ejus conſcientia valde oneratur.

§. XXI.

Proceſſiones publicæ devote fiant, non tamen noctu.

Concil. Elibertinum cap. 35. & Antiſiodorēſe c. 5. & Cavilonen. c. 19. Mexic. 1. c. 27. §. unico, Guadix titul. 6. conſt 19. & 47. & Milan. 1. p. 2. tit. de Proceſſionib. & ſupplication. idē Guadix tit. 6. conſt. 20. idem Concil. Milan. 1. p. 2. tit. de Eccleſijs, & earum cultu verbo Rector, & Tolet. act. 2. cap. 20. & Compoſt. act. 3. c 40. Synod. de Quirog. conſt. 74. & Limenſe 3. act. 3. cap. 43.

PUblicæ, & generales Preces decernuntur, ut Omnipotentis Dei iram placemus, ab eoque in noſtris tribulationibus remedium conſequamur. Qua-re oportet in hujuſmodi Precibus, & Proceſſionibus id omne effugere, quod Divinam Majeſtatem offen-dere, ejuſque in nos iram provocare poſſit. Ideoque juxta motum proprium felicis recordationis Grego-rij Papæ XIII. ſtatuit, ac præcipit hæc Synodus, ut Proceſſiones eorum, qui ſe ipſos flagellant, & aliæ quæcumque in hebdomada majori fieri ſolitæ, aut fa-

ciendæ, noctu ne fiant, ſed in luce diei, nec mu-lieres in his Proceſſionibus ſeſe flagellantes permit-tantur, aut aliæ Perſonæ eis accenſis luminibus præ-euntes; ſi vero femina aliqua votum ſic ſe flagellan-di emiſerit, ex nunc illud votum ita commutatur, ut privatim ſe flagello percutiat.

§. XXII.

In Proceſſione Sacratiſſimi Corporis Chriſti Domini noſtri ne mulieres perſonatæ incedant: feminæque a viris ſeparatæ interſint.

Facit tx. in Clem. unica de Reliquijs, & veneration. Sanctor. Et Concil. Trid. Seſſ. 13. c. 5. in Doctrina de Sacrameto Eucbariſtiæ, & eſt lex Reg. 7. tit. 15. lib. 8. recopil. & Limen. 3. act. 2. cap. 23.

Verbo feneſtra eſt Conc. Milan. 4. tit. de Proceſſion. verbo quod in multis.

IN Proceſſione itidem Corporis Chriſti, ubi pro-pter realem Chriſti Domini in Sacramento exi-ſtentiam major reverentia ſervanda eſt, nulla femina perſonata incedat, aut ita, ut cognoſci non poſſit, nec ſic perſonata, aut incognita in feneſtra, aut alibi publice compareat, ſub pœna Excommunicationis majoris; quo reprimatur audacia, qua ita perſona-tæ, aut velatæ multa inhoneſte proferentes, inde-center incedunt; Judicibus vero Eccleſiaſticis, & Secularibus injungitur, quatenus curent, ut in omni-bus Proceſſionibus viri a feminis ſeparati procedant, ut multis ex hoc naſcentibus incommodis occurratur.

TITULUS XVI.

De Baptiſmo.

§. I.

Baptiſmus non extra Eccleſiam, nec niſi in Parochiali conferatur.

SCriptura Sacra valde commendat, ut ſancta ſan-cte tractentur, & ut Sacra a prophanis diſtin-guan-

§. V.

Uniquique Hoſpitali ſuæ regulæ præſcribantur.

PRæter has conſtitutiones, in unoquoque Hoſpitali peculiares quoque Regulæ ab Ordinario, ſeu ab ejus Officiali, aut Viſitatore probatæ, & examinatæ, unicuique officio ſtatuantur; quas Regulas omnes ſervare debeant, aliter qui ſecus fecerint, plectantur uſque ad expulſionem. Epiſcopi vero, quæ magis ſibi expedire videbuntur, pro ratione circunſtantiarum loci, & cauſæ poterunt ſtatuere.

TITULUS XV.

De celebratione Miſſarum, & Divinorum Officiorum.

§. I.

Officium Divinum ad præſcriptum Miſſalis, & Breviarij Romani celebretur: omneſque ei ſeſe conforment.

Synod. de Quir. conſt. 79. ad fin. Late Conc. Milan. 4. tit. quæ pertinent ad Sãctiſs. Miſſæ Sacrificium.

UT Sanctiſſimum Miſſæ Sacrificium, in quo illa Deo Patri placens Hoſtia, Jeſus Chriſtus in odorem ſuavitatis offertur, ſingulari religione, ac pietate, & a Sacerdotibus celebretur, & a Populo colatur, hæc Synodus decernit, ac jubet, ut tam in Cathedralibus, quam in Parochialibus Eccleſijs omnibus hujus Archiepiſcopatus, & Provinciæ Præbendati, Parochi, & Beneficiati, ceterique Sacerdotes, & Miniſtri in celebrandis Miſſis, & Divinis Officijs recitandis omnino ſeſe accommodent ad Miſſale, & Breviarum ex Concilij Triden-

dentini Decreto edita, & ad inſtitutiones ſuarum Eccleſiarum, Miſſali, & Breviario Romano minime contrarias.

§. II.

Rituali pro hac Provincia approbato omnes conformari debent.

QUoniam vero, ut rebus permultis conſultum eſſet, quæ expreſſe in Miſſali, & Breviario Romano, & in erectionibus, & conſtitutionibus Eccleſiarum hujus Provinciæ non continentur, hæc Synodus Sacroſancti Concilij Tridentini autoritati innixa, Rituale, ſeu Cæremoniale ad uſum hujus Archiepiſcopatus, & Provinciæ conſtituit, & approbavit. Idemque ad cultus divini decorum, & ornatum plurimum conferre cenſuit. Idcirco eadem Synodus præcipit, ut Ritualis, ſeu Cæremonialis hujuſmodi forma inviolabiliter obſervetur, poſtquam a Sede Apoſtolica reviſum fuerit. Epiſcopos vero, & Chori præfectos monet, & hortatur, quatenus illud executioni plene mandari faciant, ſub pœnis in Ritua li ſtatutis, de cujus obſervatione in Synodo Provinciali Epiſcopi rationem reddant.

Seſſ. 24. c. 12. verbo cetera. Tarracon. Conc. in cap. per conſtitutionẽ, & in cap. quia per Cæremonias de conſuetudine. Guadix tit. 3. conſtit. 2. & Milan. 1. p. 2. tit communia de ratione Divinorum Officiorũ, & Milan. 4. tit. de Benefic. §. 1. ad finem, & Compoſtel. act. 2. c. 14. & Limen. 3. act. 4. c. 11.

§. III.

Officia Magiſtri Cæremoniarum.

IN unaquaque Cathedrali Eccleſia Magiſter Cæremoniarum ab Epiſcopo, & Capitulo conſtituatur, qui Sacerdos ſit probatis moribus, & Divinis Officijs, & Cæremonijs valde exercitatus, cui æquis ſumptibus Capituli, Epiſcopi, & fabricæ ſtipendium detur. Magiſtri autem Cæremoniarum officium erit, tam

Conc. Tarracon. ubi ſup. & Guadix tit. 3. conſt. 2. & Comp. act. 2. c. 15. & Milan. 1. p. 2. tit. de offic. Magiſt.

TITULUS XVII.

De Sanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramento, & ejus Cuſtodia.

§. I.

Quibus inſtrui debeat Sacroſanctæ Euchariſtiæ tabernaculum.

Milan. 1. 2. p. titul. quæ pertinent ad Sacram. Sanctæ Euchar. verb. Epiſcopus, & Gran. tit. de Sanctiſ. Eucharistiæ Sacramēto n. 2. & 3. Synod. di Quir. conſt. 9. & Milan. 4. 2. p. titul quæ ad Sanct. Euchar. Sacr. pertinent, & 5 Milan. tit. quæ ad Sanctiſs. Euchar. Sacrament. pertinent. Seſſ. 13. c. 6.

QUI attente conſiderat, quod de Sacroſancto Euchariſtiæ Sacramento Catholica Fides nos docet, in eo (ſcilicet) Chriſtum verum Deum, & Hominem vere, realiter, & ſubſtantialiter contineri, is facile animadvertet, quo ornatu tabernaculum eſſe debeat, in quo Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervandum ſit; igitur ex Concilij Tridentini Decreto ſtatuit hæc Synodus, ac præcipit, ut in omnibus Cathedralibus, & Parochialibus Eccleſijs hujus Archiepiſcopatus, & Provinciæ, ubi Euchariſtia aſſervari debet, locus conſtituatur, in eoque tabernaculum bene ornatum & clave occluſum, in quo lapis Sacratus corporalibus coopertus ſit, ibique Cuſtodia aurea, & argentea collocetur, quæ intra ſe lineis corporalibus involutum Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum contineat, & aſſervet, ad id præcipue, ut ad infirmos Euchariſtia deferatur, cum hæc conſuetudo in Eccleſia Catholica ſemper viguerit. In Cuſtodia vero hujuſmodi duæ Formæ magnæ ſint, quarum una ad infirmos ducatur, alia vero tabernaculo aſſervetur, & præterea parvulæ aliæ Formæ erunt, quibus infirmi, & hi qui bona valetudine conſiſtunt, communicent; ubicumque

que autem Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervabitur, lampas ſemper accenſa colluceat.

Lampas ne deſit coram Sanctiſſimo Sacramento.

§. II.

In quibus Eccleſijs ſervari poſſit Sacra Euchariſtia.

Guadix tit. 2. conſt. 38. & Limenſ. 3. act. 2. c. 21. Conc. Valentinū ſub Archiepiſ D. Ioanne de Ribera c. 16. citatum a Iacobo Bleda in defenſione Fidei cōtra Moriſcos tr. 2. conſectario 6. fol. 397.

UT, in quibus Eccleſijs, & locis conveniens ſit, Euchariſtiam aſſervari, conſtet, declarat hæc Synodus poſſe in omnibus Hiſpanorum locis, oppidisve aſſervari, dummodo oppidum a viginti habitetur vicinis. Poterit etiam aſſervari alibi, ſi Epiſcopo videbitur, quamvis locus a tot non habitetur vicinis, ſi ibi ſecure, & decenter cuſtodiri poſſit. Si tamen Parochus a pago hujuſmodi diſceſſerit, Euchariſtiam ibi aſſervatam ſummat. Quo ad oppida vero Indorum prudentiæ Epiſcoporum relinquitur, ut locum, in quo poſſit ſecure, & decenti ornatu Euchariſtia cuſtodiri, prius reſpiciant, quam ad id facultatem concedant.

§. III.

Laici ex legum regiarum præſcripto Sacroſanctam Euchariſtiam comitari tenentur.

Lex Reg. 2. tit. 1. lib. 1. recopil.

ATTentis reverentia, & devotione, quibus colere, & adorare Sanctiſſimam Euchariſtiam debemus, leges regiæ ſub certis pœnis ſtatuunt, ut, cum hoc Sacramentum ab Eccleſia effertur, & per vias ducitur, ſeculares homines, qui præſentes interſint, illud comitentur. Quare multo magis hæc Synodus Eccleſiaſticis Perſonis omnibus Altaris cultui dicatis præcipit, ut tempore, quo Euchariſtia ab Eccleſia ad infirmos ducitur, ſi ibi interſint, niſi Divi-

Id ipſum exſequantur Eccleſiaſtici omnes cujuſcumque cōditionis ſint.
Conc. Milan. 5. tit quæ ad Sanctiſsim. Eucbariſt.Sacram.pertinent, verbo at vero omnes.

vinis Officijs celebrandis, aut confeſſionibus audiendis occupentur, ei in comitatu eſſe teneantur; itidemque illi, quibus in plateis, aut vijs occurrerit, donec ad Eccleſiam reducatur, & in tabernaculo recondatur; quod ſi quiſquam ſecus fecerit, cujuſcumque dignitatis, aut qualitatis exiſtat, in ſingulas vices pondo octo perſolvat, quæ æquis portionibus in accuſatoris, piorum operum, & ceræ Sanctiſſimo Sacramento deſervientis uſum, erogentur; ne vero, qui Divina Officia in Eccleſia celebrant, hujus rei cauſa diſtrahantur, jubetur, ut dum Miſſa ſollemnis peragitur, ſolum in urgenti caſu neceſſitatis Viaticum ad infirmos deferatur, quo, Miſſa peracta, majori cum reverentia omnes Sanctiſſimam Euchariſtiam comitentur.

§ IV.

Damnatis pœna capitali pridie executionis Sacra Euchariſtia detur.

Argum. tx. in cap. quod in te de pœnitētijs, & remiſsionib. & Gloſſa in Clem. 1 eodem tit. Motu proprius Pij V. In leg. 9. tit. 1. lib. 1. recopil. & Milan. 3. act. 2. c. 23. & Milan. 5 titul. quæ ad Sanct. Eucbar. Sacramēt. pertinent verbo reus capitis dānatus.

CUM Cœleſtis iſte cibus noſtrarum animarum fortitudo ſit, præſertim in extremo vitæ certamine, nullatenus permitti debet, ut quiſquam ſine tanto Viatico ex hac vita diſcedat. Quare ſecundum jus antiquum, a felicis recordationis Pio Papa V. ſuo proprio motu innovatum, & etiam Lege Regia ſuſceptum, decernitur, ac præcipitur, ut omnibus Fidelibus ad mortem damnatis, ante unum diem, quam pœna mortis executioni mandetur, hujus Sanctiſſimi Sacramenti Viatico reficiantur, ut eo roborati, mortem, ad ſuarum animarum ſalutem, patienter ferant.

§. V.

Fideles, præſertim Eccleſiaſtici, Fer. V. in Cœna Domini Sacratiſsimæ Euchariſtiæ ſine intermiſsione adſtent.

Mexic. 2. c. 13. & Limen. 3. act. 2. c. 26.

QUamvis ſemper, & ubique colere, ac venerari Sanctiſſimam Euchariſtiam debeamus, præcipue tamen ad id adſtringimur Feria quinta in Cœna Domini, quando ejus inſtitutione tam ſingulare in Eccleſiam ſuam Beneficium Dominus contulit, quam ob cauſam jubet hæc Synodus, ut omnes Fideles, præſertim Eccleſiaſtici, eo die adſtēt tabernaculo, ubi Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum repoſitum eſt, in commemorationem Domini Sepulchri, idque quanta fieri poſſit reverentia, & devotione præſtent; cavetur tamen, ut aliquibus incommodis, quæ evenire poſſent, occurratur, ne in oppidis Indorum ſepulchrum conſtituatur, ut in eo Euchariſtia collocetur; niſi ubi peculiaribus de cauſis ab Epiſcopo fuerit conceſſum.

Quid id Indorum pagis.

§. VI.

Quædam circa Feſtum Corporis Jeſu-Chriſti Domini noſtri.

Clem unica de reliquijs, & venerat. Sanctorū. Conc. Trid. Seſſ. 13. c. 5. & Canon. c. 6.

QUIA in ipſo inſtitutionis die Eccleſia Sanctiſſimi Corporis Chriſti Sacramenti Feſtum, ea exteriori lætitia, qua oportet, celebrare non poteſt, cum tota mortis Chriſti Miſterio ſit intenta; poſt Sanctiſſimæ Trinitatis Feſtum, Feriam quintam immediate ſequentem cum ſigno ſpiritualis lætitiæ, & exteriori apparatu celebrandum, delegit. Quæ feſtivitas, ut cum omni devotionis affectu a Populo Chriſtiano celebretur, præcipit hæc Synodus, ut eam in

Ex dict. Clem. unica ideoq́ univerſitatem de reliquijs, & veneratione Sanctor.

Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis Curati, & Prædicatores Populo denuntient, eumdemque moneant, & exhortentur, quatenus toto animi conatu ſe præparent ad Eucbariſtiam, in ipſo Feſto, aut infra octavam, percipiendam. Itemque, ut in Proceſſione ea reverentia, & animi attentione, & exteriori modeſtia procedant, quibus ante Divinam Majeſtatem in ipſo Sacramento vere præſentem, & exiſtentem, eſſe debent.

TITULUS XVIII.

De Reliquijs, & veneratione Sanctorum, & Templorum.

§. I.

A Sacris rebus omnis ſuperſtitio eliminetur. Choreæ, ſaltationes, prophanive cantus, in Eccleſia fieri non permittantur.

De hoc tit. ſatis pie loquitur Cōcil. Milan. 4. a tit. de Sacris Reliquijs, cum tit. ſeq. & Milan. 5. tit. de Indulgentijs, & Sac. Reliquijs.
Seſſ. 25. in Decreto de invocatione, veneratione, & Reliquijs Sanctorū, & Sacris Imaginibus.
Motus proprius Pij V.
Tx. in c. 2. de

OMNIS veneratio, quæ Sanctorum Reliquijs, & Imaginibus, Sacriſque ædibus exhibetur, in Dei laudem, & gloriam cedit, qui glorioſus, & admirabilis in Sanctis ſuis apparet; totiuſque Sanctitatis eſt autor: contra vero, ſi hæc in honore non habeantur, aut quolibet irreverentiæ genere prophane, & ſuperſtitioſe tractentur, gravis in Deum offenſa committitur. Oportet autem, ut Epiſcopi, tanquam Paſtores, gregi invigilent, veramque devotionem inter Fideles propagare ſtudeant, falſaſque, & vanas ſuperſtitiones penitus ab eis explodant, ita ut glorificetur Deus in Sanctis ſuis. Quo circa ex Decreto Sacroſancti Concilij Tridentini, & ex

immunitate Ecclesiar. lib. 6.
Conc. Trid. Seſſ. 22. in Decreto de obſervand. & evitand. &c.
Mex. 1. c. 26. Guad. tit 4. cōſt. 6. & Milan 1. p. 1. tit de actionibus, & repreſentationib. Sacris, & Compoſt. act. 2. cap. 9. & Tolet. act. 2. cap. 21. & Gran. tit. de celebrat. Miſſar. n. 3. & tit. de Reliq. & venerat. Sanctorū n. 4. & Synod. de Quirog. conſt. 70. & Provinc. ejuſdem act. 3. c. 38.

ex conſtitutione felicis recordationis Pij Papæ V. decernit hæc Synodus, & mandat, ut in Eccleſijs choreæ, ſaltationes, actiones, & prophani cantus prohibeantur, etiam in die Nativitatis Domini, & in Feſto Corporis Chriſti, & alijs ſimilibus; cum vero Sacræ aliquæ hiſtoriæ actione referendæ erunt, aliave ſancta, & animæ utilia, Hymnive aliqui devoti canendi, hæc omnia per menſem ante ad Epiſcopum deferantur, ut ab eo examinentur, & probentur. Qui vero ſine Epiſcopi facultate, & approbatione aliquid horum effecerint, & qui cum illis conſenſerint, pro modo culpæ graviter puniantur. Dum vero Divina Officia celebrantur, actiones etiam ab Epiſcopo conceſſæ fieri prohibentur.

§. II.

Li, qui in Eccleſijs inboneſte cum feminis nutibus, aut verbis colloquuntur, ſevere puniantur.

Gran. tit. de Reliquijs, & venerat. Sanct. n. 6.

VEhementer itidem Judicibus Eccleſiaſticis commendatur, ut cum omni cura, & ſeveritate, quibus opus eſt, quorumdam reprimant audaciam, qui in Eccleſijs cum mulieribus, aut nutibus, aut libere colloquuntur; Magiſtratus vero regios, quantum poteſt, hæc Synodus cohortatur, ut contra delinquentes hujuſmodi ea, quæ Regijs Legibus ſunt diſpoſita, exequantur, & Eccleſiæ Miniſtris ſuum quoque auxilium conferant, quo ſi opus fuerit, hi ab Eccleſia ejiciantur, ne ab irreventia hujuſmodi minime deſiſtentes, ſuo exemplo alijs ſcandalo ſint.

Lex 1. & 2. tit. 2. lib. 1. recopil.

§. III.

Ne noctu in Eccleſijs pervigilia agantur: Sermones de Paſſione noctu ne fiant.

Concil. Antiſiodor. c. 5. & Trid. Seſſ. 25. in Decreto de Purgator. tit. de invocat. venerat. & Reliq. Sanct. ad fin. Mex. 1 c. 27. §. unico, Guad. tit. 6. tit. 19. & 20. & Milan. 1. 2. p. tit. de Eccleſijs, & earum cultu, verbo Rector, & Tolet. act. 2. c. 20. & Compoſt. act. 3. c. 40. & Gran. tit. de Reliq. & vener. Sanctor. n. 5. & Synod. de Quir. conſt. 74. & Limenſe 3. act. 3. c. 43.

ITidem præcipitur, ne cuiquam in poſterum pernoctationes, aut nocturnæ Vigiliæ, & epulæ in Eccleſia permittantur, ſub pœna Excommunicationis. Eccleſiaſtici vero conſentientes graviter punientur. Sermones de Paſſione, & Reſurrectione ob incommoda, quæ inde naſcuntur, noctu ne habeantur.

§. IV.

Nihil fiat prophanum in Eccleſijs.

Lex reg. 1. tit. 2. lib. 1. recop. Mexic. 1. c. 29 & Milan. 1. p. 2. tit. de Eccleſijs, & earum cultu, & Gran. tit. de Reliq. & vener. SS. n. 7. & Synod. de Quiroga conſt. 69. & Milan. 4 tit. de prophano uſu a Sacris locis tollẽdo.

IN Eccleſijs, aut in illarum Cœmeterijs congregationes, conſultationes, contractuſve rerum ſecularium, ludive aliqui ne fiant. Iter agentes intra Eccleſias ſeſe ad hoſpitium ne recipiant, neque dormiant, aliter ſex pondo in uſum fabricæ Eccleſiæ, & accuſatoris mulctentur, quam mulctam perſolvant, tam qui in Eccleſijs dormierint, quam qui conſentientes fuerint. Hoc tamen Decreto non prohibetur, ne tempore neceſſitatis ad templa confugiant, ſi ibi cum debita reverentia commorentur.

§. V.

Ne Tauri in Cœmeterijs agitentur.

Fũdatur in Concil. Trid. Seſ. 25. Decr. de Indulgentijs.

IN Cœmeterijs Eccleſiarum Taurorum ſpectacula ne fiant, ſub pœna Excommunicationis latæ ſententiæ, quam incurrant Judices, aut Superiores, quorum juſſu id fit, ſi vero communitas ſit, Eccleſiaſtico ſubjaceat interdicto.

§. VI.

§. VI.

Reliquiæ Sanctorum ne venerationi publicæ exponantur, nec ſecum a quoquam deferantur, niſi de Epiſcopi licentia. Agni cerei ne pingantur.

Milan. 1. p. 1. tit. de Sanctarum Reliquiar. veneratione, & Compoſt. act. 2. c. 6. & Limen. 3. act. 4. c. 10.

Motus proprius Gregor. XIII. in Bullar. Apoſtol. Conc. Milan. 3. verbo Sanctiſsimi, & 5. verbo Sanctiſsimi.

NE levitate animi Reliquias falſas pro veris Sanctorum Reliquijs venerari contingat, decernit, & jubet hæc Synodus, ut nemini liceat ſecum Reliquias geſtare, aut eas in loco publico venerandas proponere, niſi prius ab Epiſcopo examinatæ, authenticæ comprobentur, ut titulo de Epiſcoporum Officio præmiſſum eſt; conſuetudo tamen, & pia devotio Agnos Dei deferendi, qui a Pontifice Romano benedicuntur, inter Fideles conſervetur, dummodo picturæ, & illuminationes, ſicut felicis recordationis Gregorij XIII. motu proprio conſtitutum eſt, eis non adhibeantur.

§. VII.

Amuleta, aut ſchedulæ ſuperſtitioſæ prohibentur.

Gran tit. de Relig. & venerat. Sanctor. n. 2. & Compoſtel. act. 2. c. 6.

QUIA inter rudes viget abuſus levis cujuſdam credulitatis, qua exiſtimant, ſe certa verba ſcripta, aut certas Orationes ſecum deferentes, aut ad collum ſuſpendentes igni, & aqua minime perituros, aut bona aliqua, quæ deſiderant, obtenturos, ſub pæna Excommunicationis præcipitur, ut quicumque hæc ſecum geſtaverint, vel alia ſimilia, intra menſem poſt hujus Decreti publicationem Epiſcopo tradant, eaque ipſe comburat; deinceps vero nemo hæc ſecum habeat ſine examine, & approbatione Ordinarij; confeſſarij vero admonentur, ut a ſu-

ſuperſtitioſæ vanitatis hujuſmodi errore ſibi confitentes peccata cavere hortentur.

§. VIII.

Sanctorum Reliquiæ in loco decenti extra Sacræ Euchariſtiæ Tabernaculum aſſerventur.

Seſſ. 25. in principio, & in §. illud vero. Mexic. 1. c. 34. & Compoſt. act. 2. Decr. 5. Syn. de Quir. conſtit. 67. & 68. Milan. 1. p. 1. tit. quæ ſervāda ſint in Sacris Imaginibus effingēdis, & 4. tit. de Sacris Reliq. & tit. de ornatu, decore, & nitore Sacrorum locorum verbo quibus in Eccleſijs. Conc. Limen. 2. c. 53. & Conc. 1. Provinc. Bononienſe 4. p. tit. de Imaginib. Sacris. in Archiepiſcopali Bononienſi, Cōc. Diœceſanum de Cadiz ſub D. Garcia de Haro c. 14. & Diœceſanum de Aſtorga ſub D. Petro de Rojas conſtit. 14. c. 9. & Diœceſanum de Burgos ſub Archiep. D. Frācisco Pacheco de Toledo lib. 3. tit. de Reliquijs, & venerat. Sanct. c. 8.

PRobatæ, & authenticæ Reliquiæ in aliqua Eccleſia exiſtentes, extra Tabernaculum Santiſſimi Sacramenti Euchariſtiæ in loco decenti collocentur. Interim tamen, ſi locus hujuſmodi non eſt deputatus, in aliqua parte ejuſdem Tabernaculi aſſerventur: ut autem pia, & laudabilis conſuetudo Sacras Imagines venerandi in animis Fidelium eum effectum operetur, ad quem illæ inſtitutæ ſunt, Populusque Sanctorum recolat memoriam, eosque veneretur, & ad eorum imitationem, vitam, moreſque componat, maxime conveniens eſt, ut nihil in Imaginibus prophanum, aut indecens appareat, quo poſſit devotio Fidelium impediri. Eam ob cauſam juxta Concilij Tridentini Decretum prohibetur, ne poſt hac quiſquam Hiſpanus, Indusve Imagines ad uſum alicujus Eccleſiæ hujus Archiepiſcopatus, & Provinciæ depingat, niſi prius ab Epiſcopo, aut ab ejus Officiali examinentur, aliter operarum, quas in his fabricandis, & depingendis collocavit, ſtipendium amittat. Viſitatoribus vero injungitur, ut quas repererint Imagines, hiſtorias apochriphas exprimentes, aut indecenter ſculptas, ſive depictas, deleri, ſeu inde amoveri præcipiant, aliasque in earum loco decentes ſubſtituant.

§. IX.

§. IX.

Præſtat Imagines depingi: quod, ſi ſculpantur, ex eadem materia eis veſtes fiant.

IMagines de cetero conſtruendæ (ſi fieri poſſit) aut pictæ ſint, aut, ſi ſculpantur, hoc ita fiat, ut eas veſtibus ornare minime opus ſit; quæ vero hoc tempore jam extant, proprias habeant veſtes deputatas. Si vero aliqua Perſona ſecularis ad ornatum Imaginis veſtimenta aliqua commodaverit, & his Imago induta fuerit, eo ipſo ad ejus cultum applicentur. Imagines autem, quando veſtibus, aut alio modo erunt ornandæ, ad effectum hujuſmodi extra Eccleſias ne ferantur.

Vide Conc. citata ſupra.

§. X.

Imagines Sacræ nec in eſculentis, nec in vaſis, &c. inſculpantur.

OB reverentiam Sanctiſſimæ Cruci, Sanctorumque Imaginibus debitam, interdicitur, ne in ſaccharo, buccarove, aut alijs eſculentis, nec in ſepulchris, aut in ferramentis, quibus pecudes ſignantur, Crucem, Imaginesve Sanctorum, aut alias res Sacras depingere liceat, aliter, qui ſecus fecerit, a Judicibus Eccleſiaſticis corrigetur.

Suadetur ex leg. 3. titul. 1. lib. 1. recopilat. Conc. Milan. 3. verbo quod præterea.

§. XI.

Nullus deinceps Aras, Calices, &c. conſecratos venales habeat, ſub amiſsionis pœna.

NUllus mercator, aliusve quiſquam Sacros Lapides, Calices, Ornamenta Sacra, aut benedicta venalia habeat; ſeu benedici, & conſecrari faciat, ut divendat, ſub pœna Excommunicationis, ac præ-

Mex. 1. c. 36. & Synod de Quir. conſt. 66.

Xxx te-

terea rei venditæ hujuſmodi pretium fabricæ Eccleſiæ applicetur.

§. XII.

Antiphona Salve Regina *ſingulis Quadrageſsimæ diebus, & Sabbatis per annum in Cathedralibus cantetur.*

Guadix tit. 3. conſtitut. 16. & Gran. tit. de celebrat. Miſſar. n. 16. Synodal de Quir. conſt. 42. & Limen. 3. act. 3. c. 27. & Concil. Milanenſ. 3. verb. Religioſis.

QUIA omnes ſpeciali devotione Glorioſiſſimam Virginem MARIAM univerſalem Patronam, & Advocatam proſequi debemus, ſtatuitur, ac jubetur, ut in omnibus Eccleſijs Cathedralibus hujus Archiepiſcopatus, & Provinciæ Antiphona *Salve Regina* cum omni ſollemnitate cantetur ſingulis Quadrageſſimæ diebus, uſque ad Feriam tertiam majoris hebdomadæ, necnon ſingulis Sabbatis per annum, cui aſſiſtet ad recitandam Orationem Canonicus pro tempore Hebdomadarius, necnon Capellani, & Cantores omnes interſint; ijque cum hoc onere ad officia hujuſmodi admitti debent; Epiſcopis vero valde commendatur, ut omni ſollicitudine piam in Santiſſimam Virginem devotionem hujuſmodi augeri procurent, omnemque adhibeant diligentiam, ut pro celebrandis Miſſis de Beata MARIA in Sabbatis, & pro Antiphona *Salve Regina*, ut præmiſſum eſt ſollemniter decantanda, aliqua ſit dotatio, ſive inſtitutio.

Ex Matth. c. 27. & Lucæ c. 23. & conſtat ex Clemente P. M. lib. 5. conſtitut. Apoſtol. c. 16. ad finem, & lib. 8. c. 40. tom. 1. Cõciliorum. Concil. Mediolan. 2. tit. 2. Decreto 10. de qua oratione veſpertina, & de Indulgẽtia conceſſa a Gregor. XIII. Vide Carolum Borromeum Archiepiſc. Mediolanen. in actibus ſuæ Eccleſiæ, tom. 2. p. 7. agit Cæſar Baronius in annalibus Eccleſiaſ. tom. 1. fol. 221. verſ. is de Anno, & Navarrus de Horis Canonicis c. 18. n. 43. & Fr. Antonius de Aranda in lib. (Loores del Sãto Calvario) c. 30. fol. 242. Durand. in rationali Divin. Offic. lib. 4. c. 1. n. 20. & Ioannes Stephanus Duranth. lib. 3. de Ritibus Eccleſ. Catholicæ c. 10. fol. 314.

§. XIII.

Quotidie hora tertia veſpertina ter campana pulſetur in memoriam Paſsionis Jeſu-Chriſti Domini noſtri.

QUO vero in omnium Fidelium memoria Domini noſtri, ac Redemptoris Jeſu-Chriſti Paſſio ſemper retineatur (alijs ob hanc cauſam devotionibus,

bus, & laudabilibus Populi conſuetudinibus minime ſublatis) hæc Synodus ſtatuit, ac mandat, ut ſingulis diebus hora tertia pomeridiana in omnibus Cathedralibus, & Parochialibus Eccleſijs, ad effectum hujuſmodi, campana per tres interpolatos ictus pulſetur, Fidelesque hæc Synodus quantum poteſt in Domino exhortatur, ut hoc ſigno audito, pro ſua quiſque devotione, aliquas in memoriam Paſſionis Domini preces effundat. Quoties vero prædicta hora dato ſigno id effecerint; quadraginta dierum Indulgentiam conſequantur.

TITULUS XIX.

De Immunitate Eccleſiarum, & Clericorum.

§. I.

Eccleſiarum Immunitati providetur.

Tx. in cap. inter alia de Immunitate Eccleſiar. Conc Trid. Seſſ. 25. c. 20. de reformat.

Mexic. 1. c 30. Guadix titul. 4. conſt. 4. Milan. 1. 2. p. titul. de Eccleſijs, & earum cultu verbo

SI Imperatorum, & Regum temporalium Palatia, eorumque famuli privilegijs, & immunitatibus jure gaudent; quanto magis Eccleſias, & Eccleſiæ Miniſtros immunes eſſe oportet, qui æterno Deo vivo, & vero dicantur? Quare hæc Synodus decernit, ac jubet, ut nemo, cujuſcumque qualitatis exiſtat, contra libertatem Eccleſiaſticam leges condat, aut ſtatuta decernat, nec obſideat, invadat, aut occupet Eccleſias, nec liberum earum ingreſſum, & egreſſum impediat, nec ab Eccleſijs eos extrahant, qui eo confugerint; & hac Immunitate gaudere poſſunt, nec eos vinculis conſtringant, aut eis Cuſtodes adhibeant in Eccleſijs, vel Cœmeterijs; nec ullo